

इदंपदमप्राप्तो मोक्षेच्छया धर्ममेव सेवेतेत्याह तद्वा इति यः पुरुषोऽनर्थबुद्धिः नास्ति अर्थमोक्षे बुद्धिर्यस्य स तथा भूतः सन् स्वर्गाद्यर्थधर्मसेवते तत्सेवनं नृशंसं असत्यं च मुमुक्षाहीनत्वाद नित्यफलत्वाच्च विविदिषन्ति यज्ञेन दानेनेत्यादि श्रुतिसिद्धधर्मस्य मोक्षहेतुत्वं परित्यज्य काम्यधर्मकृत आत्मानं नानादुःखमये संसारे पातयित्वा घ्नन्तीत्यर्थः एवमनीशस्याजितेन्द्रियस्यार्थो धनमपि नृशंसमसत्यं च यत्तु मोक्षार्थं कर्मकरणं तदार्जवं कर्मणामुचितं फलं तदेव समाधिः योगसिद्धि मूलं तदार्थं तदेव गम्यं प्राप्य ज्ञानसाधनमित्यर्थः ऋगतौ अस्मात् ऋहलोर्ण्यत् द्वयोरपि योगज्ञानमार्गयोर्मूलं निष्कामधर्म एवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ केन कतरस्यां दिशि प्र

तद्वै नृशंसं तदसत्यमाहुयः सेवते धर्ममनर्थबुद्धिः ॥ अर्थोऽप्यनीशस्य तथैव राजंस्तदार्जवं स समाधिस्तदार्थं ॥ ५ ॥ अष्टक उवाच केना सिद्धतः प्रहितोऽसि राजन्युवाच सग्वीदर्शनीयः सुवर्चाः ॥ कुत आयातः कतरस्यां दिशित्वमुताहोस्वित्पार्थिवं स्थानमस्ति ॥ ६ ॥ ययातिरुवाच इमं भौमं नरकं क्षीणपुण्यः प्रवेष्टुमुर्वीगगनाद्विप्रहीणः ॥ उक्त्वाऽहं वः प्रपतिष्याम्यनंतरं त्वरंति मां लोकपात्रहणो ये ॥ ७ ॥ सतां सकाशे तु द्युतः प्रपातस्ते संगता गुणवंतस्तु सर्वे ॥ शक्राच्च लब्धो हिवरो मयैष पतिष्यता भूमि तलं नरेन्द्र ॥ ८ ॥ अष्टक उवाच पृच्छामित्वां मा प्रपत प्रपातं यदि लोकाः पार्थिव संति मे त्र ॥ यद्यंतरिक्षे यदि वा दिवि स्थिताः क्षेत्रज्ञत्वांतस्य धर्मस्य मन्ये ॥ ९ ॥ ययातिरुवाच यावत्पृथिव्यां विहितं गवाश्वंसहारण्यैः पशुभिः पार्वतैश्च ॥ तावद्लोका दिविते संस्थिता वै तथा विजानीहि नरेन्द्र सिंह ॥ १० ॥ अष्टक उवाच तांस्ते ददामि मा प्रपत प्रपातं ये मे लोका दिविराजेंद्र संति ॥ यद्यंतरिक्षे यदि वा दिवि श्रितास्तानाक्रमक्षिप्रमपेतमोहः ॥ ११ ॥ ययातिरुवाच नास्मद्विधो ब्राह्मणो ब्रह्मविच्च प्रतिग्रहे वर्तते राजमुख्य ॥ यथा प्रदेयं स ततं द्विजेभ्यस्तथाऽददं पूर्वमहं नरेन्द्र ॥ १२ ॥ ना ब्राह्मणः रूपणो जातु जीवेद्याज्जापि स्याद्ब्राह्मणी वीरपत्नी ॥ सोऽहं नैवारुत पूर्वचरेयं विधित्समानः किमु तत्र साधुः ॥ १३ ॥ प्रतर्दन उवाच पृच्छामित्वां स्पृहणीयरूपप्रतर्दनोऽहं यदि मे संति लोकाः ॥ यद्यंतरिक्षे यदि वा दिवि श्रिताः क्षेत्रज्ञत्वांतस्य धर्मस्य मन्ये ॥ १४ ॥ ययातिरुवाच संति लोका बहवस्ते नरेन्द्र अप्येकैकः सप्तसप्तप्यहानि ॥ मधुच्युतो घृतघृता विशोकास्ते नांतवंतः प्रतिपालयन्ति ॥ १५ ॥

हितोसीत्यन्वयः ॥ ६ ॥ विप्रहीणः च्युतः उक्त्वा आपृच्छ्य वः युष्मान् ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रपातं पतित्वामा प्रपत पातं मा प्राप्नुहीत्यर्थः कषादित्वा दनु प्रयोगः समूलघातं न्यवधीदरींश्चेत्यादिवत् लोकाः भोग्यविषयाः दिवि मेरुपृष्ठे अंतरिक्षे नक्षत्रमंडलादौ क्षेत्रं सिद्धं स्थानं तदभिज्ञं ॥ ९ ॥ १० ॥ आक्रम आक्रमस्व ॥ ११ ॥ ब्राह्मणोऽपि ब्रह्मवित् वेदविदेव प्रतिग्रहे वर्तते न त्वन्यः अस्मद्विधस्तु नैव वर्ततेत्यर्थः ॥ १२ ॥ रूपणो याज्जादैन्ययुक्तः वीरस्य विद्यया दिग्विजयिनः पत्निः तत्र कर्मभूमौ स्नाधुसत्कर्म विधित्समानः कर्तुमिच्छन् किमु कथं चरेयं नैव कुर्यामित्यर्थः विवित्समान इति पाठे तत्र स्वर्गसाधुर्लब्धुमिच्छन् ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ प्रत्येकं सप्तसप्तप्यहानि सेविताः संतो नांतवंतः मधुच्युतः सुखस्रवाः घृतघृताः तेजोयुक्ताः तेषां प्रतिपालयन्ति प्रतीक्षन्ते ॥ १५ ॥